

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3602/2022
06.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данијела Ђокић, адвокат из ..., против тужених ББ из села ... и ВВ из ..., које заступа пуномоћник Игор Златковић, адвокат из ..., ради заузећа, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 869/21 од 30.11.2021. године, у седници одржаној 06.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 869/21 од 30.11.2021. године у усвајајућем делу става другог изреке и у ставу трећем изреке, тако што се **ОДБИЈА** жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Врању П 907/19 од 17.12.2020. године у делу става првог изреке, који се односи на исплату материјалне штете због срушеног и оштећеног зида у износу од 9.830,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења 17.12.2020. године до исплате и у ставу другом изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженима на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 27.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 907/19 од 17.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди према туженима да су заузели део плаца тужиоца на кат. парцели број .. из листа непокретности број .. за КО ..., укупне површине 7,60 м², у мерама и границама ближе одређеним овим ставом изреке, а који простор је на лицу места заузет и припојен кат. парцели број .. рушењем зида од стране тужених, те да се наложи туженима да напред описани простор уступе у својину и државину тужиоцу након што са истог уклоне отпадни материјал од срушеног зида, те да тужиоцу солидарно исплате на име материјалне штете због срушеног и оштећеног зида износ од 9.830,00 динара, са законском затезном каматом од подношења тужбе 16.04.2015. године, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима солидарно исплати трошкове парничног поступка у износу од 120.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 869/21 од 30.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена

пресуда у ставу првом изреке у погледу одлуке о заузећу. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке и обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате на име материјалне штете због срушеног и оштећеног зида износ од 9.830,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења 17.12.2020. године, па до коначне исплате, док се у делу захтева за наплату законске затезне камате почев од подношења тужбе 16.04.2015. године, па до пресуђења 17.12.2020. године, одбија као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно на име трошкова поступка исплате износ од 131.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на став други изреке, ревизију су благовремено изјавили тужени, због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у наведеном делу, на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 ... 18/20) и утврдио да је ревизија тужених основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај ревизијски пази по службеној дужности, нити има других битних повреда на које се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је власник кат. парц. ..., укупне површине 1.169 м² и дела кат. парц. број ..., укупне површине 263 м². Део парцеле број .. отац тужиоца је купио 1971. године и иста је припојена парцели број .. и ограђена одмах након куповине од стране оца тужиоца. Парцела се граничи са парцелом број ..., на којој су тужени сувласници и парцеле странака раздваја оградни зид који је сазидао отац тужених пре него што је отац тужиоца купио део парцеле .. . Део оградног зида је порушен од стране тужених, који су годинама били у савесној државини спорног простора и на основу одржаја постали власници истог. Према налазу вештака геодета Перице Стаменковића спорни простор на коме је порушен и спорни зид заузима површину од 7,60 м², а према налазу вештака Горана Ристића, вредност радова за санацију штете због рушења зида је 9.830,00 динара према ценама на дан вештачења.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да су тужени савесни држаоци дела катастарске парцеле .. у површини од 7,60 м², дуже од двадесет година, да је спорни простор на лицу места припојен кат. парцели .. рушењем зида од стране тужених, који је подигао њихов отац, те да за тужиоца није настала никаква штета, због чега је одбио тужбени захтев за накнаду материјалне штете.

Другостепени суд је, у односу на првостепену одлуку која се односи на накнаду материјалне штете нашао да је првостепени суд погрешно применио правило о терету доказивања из члана 231. став 1. ЗПП, у ситуацији у којој су тужени у току поступка признали да су срушили зид тужиоца, па по схватању другостепеног суда ову чињеницу није било ни потребе доказивати, због чега су у овом делу преиначили првостепену пресуду и обавезали тужене да накнади причињену материјалну штету тужиоцу у износу од 9.830,00 динара.

Основано се ревизијом тужених указује да је другостепени суд приликом одлучивања о жалби тужиоца у овом делу погрешно применио материјално право.

Одредбом члана 154. став 1. Закона о облигационим односима, прописано је да ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.

Имајући у виду околности конкретног случаја, као и да је правноснажно одбијен део тужбеног захтева за утврђење да су тужени заузели део плаца тужиоца рушењем зида, по оцени овог суда, произлази да је погрешан став другостепеног суда да у тој ситуацији тужилац има право на накнаду материјалне штете због срушеног зида који се налазио на спорном простору (површине 7,60 м² у износу од 9.830,00 динара). Утврђено је и да је предметни зид на тој површини, изградио правни претходник тужених. Имајући ово у виду, тужилац нема правни основ за накнаду материјалне штете. Тужбени захтев тужиоца се не односи на причињену штету у погледу рушења и оштећења зида који је он подигао на површини од 0,37 м², већ на накнаду штете због срушеног зида који је подигао отац тужених, на простору површине 7,60 м² (на ком су тужени стекли власништво одржајем, јер су преко двадесет година били савесни држаоци овог дела парцеле), из чега произлази да тужилац није претрпео штету, у смислу члана 154. Закона о облигационим односима, како је то правилно закључио и првостепени суд.

Из наведених разлога, другостепена пресуда је преиначена у наведеном делу на основу члана 416. став 1. ЗПП и одлучено као у ставу првом изреке ове пресуде.

Како су тужени успели у поступку по ревизији досуђени су им и трошкови применом члана 153, 154. и 163. ЗПП, који обухватају трошкове за састав ревизије од стране адвоката у износу од 27.000,00 динара, увећани за 50%.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**